

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

§§ 1—4 og Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 14⁸ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Konvertering af Statsboligfondens hollandske Gyldenlaan.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 137 af 18. April 1925 om Afvanding af Marsken ved Tønder, jfr. Lov Nr. 327 af 23. December 1925 om Ændring i nævnte Lov.

Mødet hævet Kl. 14⁷.

15de Møde.

Fredag den 29. Oktober Kl. 14⁸.

Formanden: Den første Sag paa Dagsordenen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Konvertering af Statsboligfondens hollandske Gyldenlaan.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 82).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 137 af 18. April 1925 om Afvanding af Marsken ved Tønder, jfr. Lov Nr. 327 af 23. December 1925 om Ændring i nævnte Lov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2373; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 12).

Sagen sattes til Forhandling.

Jørgen Møller: Der kan næppe være Tvivl om, at der ved Loven af 18. April 1925 og ved Loven af 23. December s. A. om Afvanding af Marsken ved Tønder er skabt betydelige økonomiske Fordele for Lodsejerne i det afvandede Omraade. De store Strækninger af Marskjorder, der kun er adskilt fra hinanden ved smaa Vandløb, kunde tidligere i det væsentlige kun benyttes til Græsning, og hvis man paa de noget højere beliggende Arealer forsøgte med Kornavl eller deslige, var det det rene Lotterispil, om man overhovedet skulde kunne faa noget ud af sin Sæd, eller hvad det nu var. I vaade Somre kunde man, saa langt Øjet naaede, kun se oversvømmede Arealer, hvor Vandet til Tider stod mere end en Meter højt, og hvor Kornet ved Høsttid lige rakte Aksene op over Vandfladen.

Ganske anderledes er Forholdene blevet nu efter Afvandingen. Nu ser man dernede frodige Kornmarker, som kan konkurrere med den gode Jord i andre Dele af Landet, men det, der nu melder sig, er Betalingsspørgsmaalet.

I Henhold til Loven af 18. April 1925 blev Udgifterne ved Afvandingen med dertil hørende Anlæg anslaaet til 4 235 000 Kr., hvoraf Statskassen skulde udrede to Trediedele, medens Lodsejerne skulde betale Resten. Det Beløb, som Lodsejerne skal udrede, blev ydet som Laan af Statskassen, og det skulde afdrages og forrentes med